

מסרים לכל...

בס"ד, עלון # 59
תולדות – התשע"ג

בעריכת הרב נחום גמליאל

לקח מהפרשה,

ותקח רבקה את בגדי עשו בנה הגדול החמודות' (כז' טו')

במחזה הנפלא הזה ניתן לצפות לאורך חופיה של סין והמזרח הרחוק. כדי להעלות ברשתם של רב ככל האפשר, פיתחו הדייגים המקומיים שיטה מיוחדת במינה. הם צדים עוף הקרוי 'שלך', קושרים לו חבל בצווארו. העוף צולל וטורף דגים, אבל כאשר הוא רוצה לבלעם תוקפת אותו הרגשת חנק בשל החבל הקשור לצווארו ואז הוא מקיא את טרפו מפיו ישר לרשותו של הדייג המקבל את השלל על מגש של כסף.

נמצא שהשלך צולל במים אדירים, עושה את העבודה השחורה, אבל העלה חרס בידו, כי לאחר זמן קצר התברר לו שכל מאמציו לא היו אלא למען הדייג ששלחו... אפשר לומר שהדבר בא ללמדנו לקח לדורות.

סופם של הגנבים והגזלנים הוא כסופו של השלך - החושב שהנה הוא הולך לאכול את הדג שטרף זה עתה ממעמקי הים, ולבסוף הוא נאלץ להקיא את טרפו לצלחתו של הדייג - כך גם הם סבורים להתפרנס מעושק רעיהם, אבל ה' מראה להם שלא ישיגו מאומה בדרך זו, ואדרבא ההשגחה העליונה מסובבת את העניינים כך שההפסד שלהם יבוא דווקא מתוך הגזל, והממון שהושג בדרכים לא כשרות יהיה בעוכרם.

כדי ללמדנו את הלקח הזה השתמשה רבקה בבגדי עשו החמודות, לידע ולהודיע, שהגזל של עשו הוא זה שיצר מצב שהיה לאימו אפשרות להלביש את יעקב בבגדי החמודות שלו, ודווקא גזל זה היה בעוכריו של עשו, שהרי בגללו הפסיד לנצח את הברכות וזעק זעקה גדולה ומרה! בא לגזול ונמצא נגזל! כל מה שאדם עושה למענו הוא עושה...

וכן אירע גם להמן הרשע, שעשה עץ למרדכי ולבסוף התברר שכל העשייה לא הייתה אלא עבורו. וכמו שנאמר 'על העץ אשר הכין לוי' – לעצמו. לעומת זאת יתרו הציל ילד קטן שנגזר דינו למוות משום שהסיר את כתרו של פרעה ונתנו בראשו, (יתרו הציע לבדוק עם גחלים אם הוא מספיק חכם והתכוון למה שעשה, ובכך ניצלו חייו של משה) הרי שלבסוף כשגדל הילד והפך למשה רבינו, התברר שלעצמו הצילו כי הפך לחתנו, ובכך התגדל יתרו לעולמי עד. **ללמדנו שכל מה שאדם עושה למענו הוא עושה...**

(עלינו לשבח)

פינת חזלכח

מהלכות טבילת כלים - המשך

א: כלים שנעשו על ידי יהודי, וקנה אותם ממנו סיטונאי גוי, ואחר כך מכרם ליהודי, צריכים טבילה במקווה.

ב: גם כלי אכילה שלא מביאים לשלחן לאכול ולשתות בהם, שמשתמשים בהם באוכל חס או באוכל קר חייבים בטבילה.

ג: כלים המחברים לקרקע אין עליהם דין כלי ואינם צריכים טבילה, ולכן אין צורך להטביל את חביות המים שעל הגג שהרי הם מחוברים עם צינור לקרקע.

ד: לא צריך להטביל כלים חשמליים ששימושם על ידי חיבור התקע בשקע שבקרקע, שאינם כלי ואינם צריכים טבילה, (והמחמיר תבוא עליו ברכה).

ה: אין צורך להטביל: מקרר, מיחם חשמלי, מיקסר, טוסטר, תנור חשמלי, פלטה של שבת...

ליראת שמים

יהונתן בן שלום / נהוראי בן נאווה / מלאכי בן נאווה / ידידיה בן נאווה / אחיה בן נאווה
נאווה בת מרים / טוהר בת נאווה / נעמה בת נאווה

הקשבה

דרושים אנשים שיודעים להקשיב:

לא כאלו שמאזינים רגע ומספרים מיד איך אצלם קרה דבר דומה ועד מהרה הכדור בידיים שלהם הם הפכו ממקשיבים למספרים בעצמם.

דרושים אנשים שיודעים להקשיב:

ולא להקשיב רגע, ואחר כך להתחיל במתן מאה העצות הנבחרות של החודש.

דרושים אנשים שיודעים להקשיב:

ולא לתת מוסר.

דרושים אנשים שיודעים להקשיב:

לבלוע ולא להדליף.

דרושים אנשים שיודעים להקשיב: עד הסוף. לא לקטוע באמצע בשאלות של סקרנות.

דרושים אנשים שיודעים לשתוק, לשמוע, להבין, לתת תמיכה רק בהקשבה.

שבת שלום! שושנה.

נראה לכם הגיוני למצוא אנשים כאלו!?

סיפור לשבת

קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת.

אם היינו מודעים לכוחה של תפלה אמיתית, כל החיים שלנו היו נראים אחרת.

אברך תלמיד חכם הגיע לביתו של הגאון הרב חיים קנייבסקי שליט"א עם ילדו בן השבע, וביקש

מהרב לשמוע את סיפורו: הילד חלה ל"ע במחלה הידועה. בשלב מסוים כשהיה ברור שצריך

להתחיל בטיפולי ההקרנות, סיפרנו לילד שבעקבות ההקרנות ינשור כל השיער מגופו. הילד לא

נבהל מי יודע מה, אך לאחר זמן קצר פרץ בבכי מר, ואמר לנו: על שיער הראש לא איכפת לי. אבל

איך אוכל להמשיך ולהיקרא ילד יהודי ללא פאות?! ובכה בכי תמרורים.

הילד - המשיך האב לספר - היסב פניו אל הקיר ופנה את ה' בתפילה נרגשת: אבא רחום אני בטוח

שכל מה שאתה עושה עמי לטובה אתה עושה. אני בטוח בכך. אין מי שמרחם עלי יותר ממך, כך גם

אמרו לי אבא ואמא. לכן אני מקבל באהבה גמורה את המחלה שהבאת עלי ומוכן לגשת לטיפולים

הקשים בלב שלם. אני בטוח שלא תעזבני ולא תטשני, אתה תהיה שם תמיד ותשמור עלי. אני מוכן

להקריב גם את שער ראשי למרות שתהיה לי בכך בושה איומה ונוראה. הכל אני מוכן. ממש הכל!

אבל הפאות? וכאן פרץ הילד בבכי נורא. הפאות איך אוכל לוותר עליהן? הלא זו צורתו של ילד

יהודי, ואני רוצה להמשיך ולהיות כזה. אני מבקש ומתחנן לפניך אבא שבשמים שתשאיר לי לפחות

את השיער של הפאות. שהפאות לא ינשרו במהלך ההקרנות.

כך התפלל הילד שעה ארוכה, והתמוגג מבכי, ואנחנו ההורים עמדנו מן הצד ובכינו יחד אתו.

ממשיך האב לספר. והנה - הוא מצביע על ילדו - הנס הלא יאומן הזה התרחש!

הבאתי לכאן את הילד כדי שהרב יראה במו עיניו את פלא הפלאים הגדול שעשה אתו הקב"ה

וכרחם אב על בנו האזין לתפלתו שיצאה מלב טהור. כל השיער שלו נשר, ורק הפאות נותרו על כנן

כבראשונה.

האב סיפר בהתרגשות, שהרופאים ממש לא האמינו למראה עיניהם, ואמרו שמקרה כזה לא זכור

בהיסטוריה הרפואית. גם הרב קנייבסקי התרגש למשמע הסיפור, וקרא לבני ביתו שיבואו לראות

את הילד.

זה סיפור מדהים ועוצר נשימה, דבר כזה מסוגל כל אחד לעשות! כל יום אנו אומרים שלש פעמים

(עלינו לשבח)

בתפלה: קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת!

שבת שלום!

לרפואת

נאוה בת מרים / אברהם בן נאוה / מנשה בן אברהם / בתיה בת רומיה / בלוריה בת עלו

מור בת סימה / שילה בת נעמי / אברהם בן בלוריה / תאיר בת אשר

חיה בת רחל / נתנאל בן עמנואל / טובה רחל בת מרים שמחה / סעדה בת בדרה

שלום בן סליימן / רחל בת חנה חנינה / זכריה בן דוד / מרים בת יצחק.